

Spontaniteit van Afrikanen, Indiërs en Cubanen leert ons dat ook schreien een rijkdom kan zijn

„Westerlingen missen lichaams
expressie”

Lieve Desplenter (41) en Jean-Paul Steenmans (45) twee relatief jonge mensen die nu zo'n twaalf jaar bouwen aan een uitzonderlijke droom, die hun cultuurschip Imke C werkelijk is. In aparte reeks — naar Kerstmis toe, naar Pasen toe en naar de zomer toe — worden vaste lessen gegeven in percussie en Tai-Chi. Alle feesten en gezelligheden hebben er eventueel toegang. Waar kijken beide kapiteins naar uit? Lieve & Jean-Paul: „Naar een sponsor die ons financieel ruggensteun zou kunnen geven bij het zeewaardiger maken van de boot. Want onze opperste droom is met Imke C op verplaatsing te kunnen gaan. Aanleggen aan de Antwerpse kade voor een Signorenfeestelijkheid, ware voor ons meer dan een zaligheid. Onrechtstreeks zou het een beloning zijn voor zoveel jaren mateloze inzet voor de kunst...”

De pronkerige Koningin der Badsteden heeft al een viertal jaar een cultuurschip, *Imke C*, dat op zijn minst als een unicum in zijn soort mag aanzien worden en juist daarom een duwtje in de rug verdient van hen die kunst en toerisme als directe uitingskringen beschouwen. Jean-Paul Steenmans is de stuwende kracht die de in 1941 gebouwde babycoaster *Imke C* via zijn vzw *Artistservice* — voor de prijs van oud ijzer — aankocht en die vervolgens met levenspartner Lieve Desplenter tot decoratief hoogstandje verhief. Ze vullen mekaar perfect aan: Jean-Paul kwam als koopvaardijmatroos met verschillende culturen in contact en ging langsheen een brede einder aan percussiemogelijkheden. Lieve van haar kant vormt als het ware het muzikale akkoord dat beide mensen bij mekaar bracht... en houdt: als danse-res komt ze kleurrijk en gedreven naar voor. Naar boot én naar stuurman is de *Imke C* verstrendeld met cultuur en zilte zee-gat!

Zitten we op een verkeerd spoor met onze tango, foxtrot, wals, mars en kotsende rock & roll t.o.v. Afrikanen en indianen, vragen we Jean-Paul. Hij meent van niet, omdat iedereen nog altijd mag kiezen wat hij zelf goed vindt. Volgens hem hebben foxtrot en tango in hoofdzaak te zien met pasjes die je aanleert.

Wonderschone muzikale poëzie op duimpiano

— **Jean-Paul:** „Waar elk muziekstuk vertrekt van slagwerk, heeft ieder cultuur zijn eigen typische instrumenten. Afrikanen en indianen bedienen zich van de tamtam, net zoals in het verre oosten trouwens. Al zijn het allemaal verschillende soorten. Ik ben thans bezig met de Indische *tabla's* en krijg les van een Indische tamtammester. *Tabla's* staan voor een rechter en een linker trommeltje. Verdraaid niet gemakkelijk, omwille van

de verschillende klanken die je er moet uithalen.”

— **Hoe vertaal je die kennis naar *Imke C*?**

— **Jean-Paul:** „Ik wou dat meerdere mensen van verschillende culturen op onze boot zouden komen lesgeven. Meer nog, dat de dag zou komen dat we — leraars met percussie- en dansverknocnten! — als één gezelschap zouden rondtrekken. Want diep in ons binnenste broeit het idee om op een goeie dag het cultuurschip weer zeewaardig te maken.”

— **Jouw hartslag blijkt muziek en zee te zijn...**

— **Jean-Paul:** „De zee is voor mij de moeder van alles! Vergeet niet dat wij allemaal uit de zee komen.”

Jean-Paul Steenmans heeft inderdaad zelf al een liedje getoondicht en van tekst voorzien. Hij haalt wat hij noemt *een duimpiano*, die veel weg heeft van een stayersmuts, en start een muzikale poëzie die gewis in een cultuurtempel thuisloopt. *Logo Baye* ofte *Ode aan het water* vertaalt zich in onverstaanbare vreemde maar o zo prachtige klankwoorden, die vanuit de water-val aan frisse tonen uit het mi-

nuscul duimpianootje naar boven glippen.

„Het is of ik een prauw, met zijn roeiers klievend door de zee, met een paar muzikale volzinnen wil onsterfelijk maken...”, besluit Jean-Paul dit wel heel uitzonderlijk muzikaal intermezzo.

Hoop schroot

In 1988 richtte Jean-Paul met een paar mensen een vzw *Artistservice* op, met de bedoeling muziek te maken: „We starten een uitgeverij op en gaven een *Gids voor muzikanten, artiesten en spektakels* uit. Gewoon gek monnikenwerk! Positief hieraan was evenwel dat met de opbrengst hiervan op 11 juni 1992 de *Imke C* kon aangekocht worden. Een babycoaster die door de eigenaar alleen nog als schroot werd aanzien.”

— **Jean-Paul:** „Lieve en ik werkten ons vijf jaar in 't zweet om *Imke C* klaar te krijgen. Paulusfeesten was de eerste manifestatie waarop we

aanwezig waren. We lagen toen in het Montgomerydok. Niet zo maar, want de theatergroep *De Kift*, uit Amsterdam, bracht op ons podium een stuk over IJslandvaarders. Die mensen vonden onze decors gewoon prachtig en vroegen of we niet naar Amsterdam konden komen.”

— **Wat laten podium en zaal toe?**

— **Jean-Paul:** „Onze bühne van 6x4 kan een groep van 50 man aan. Zopas brachten we een Indisch dansspektakel, met als hoofdactrice... een Russisch meisje van 14. Een superprofessioneel ding dat de Indische dans niet getrouwer kon naar voren brengen. Buitengewone act die evenwel door slechts 35 mensen werd bijgewoond. Spijtig natuurlijk...”

Subsidies voor Vlaamse theaters

Als je waar dan ook iets organiseert, dat moet een organi-

sator er in de eerste plaats voor zorgen dat hij uit de kosten geraakt. **Niet gemakkelijk...**

— **Jean-Paul** : „De meeste theaters in het Vlaamse circuit worden gesubsidieerd. Hiervoor hebben we trouwens al de Vlaamse Gemeenschap en het provinciebestuur aangeschreven. In afwachting dat we het nog allemaal zelf uit de mouwen — op eigen risico! — moeten schudden, hopen we uit de grond van ons hart ooit nog op steun van hogere hand te mogen rekenen.”

— **Liggen jullie hier wel ideaal?**

— **Jean-Paul** : „We vroegen aan burgemeester Vandecasteele om in het Vuurtorendok te mogen liggen, bezijden Lange Nelle. In de onmiddell-

ijke buurt van Fort Napoleon zouden we op heel wat meer passage kunnen rekenen, vooral dan 's zomers. Imke C zou Oostendes nieuwe culturele site aldaar een ferme duw in positieve zin geven.”

Jean-Paul geeft toe dat de vissershaven goede kanten heeft : „Als ik hier percussieles geef — 20 mensen die tamtammen! — wat niet mag onderschat worden, dan ligt de drukke vismijn van dit lawaai heus niet wakker.”

— **Zewaardigheid absolute wensdroom?**

— **Jean-Paul** : „Voorlopig gaat dit nog niet. Ikzelf kan vast en zeker varen, want aan mijn navigatieopleiding zit een brevet van yachtsman vast. Om evenwel verantwoord en

veilig lange reizen te doen is er nog veel werk aan de winkel. We kunnen wel tot Nieuwpoort varen... maar niet met passagiers: voorlopig kosten de verzekeringen te veel geld.”

Tamtammen... Esperanto avant la lettre

Cultuurschip Imke C is beschikbaar voor alle mogelijke recepties, huwelijks- en andere feesten waarbij beroep kan gedaan worden op een traiteursdienst. Er greep al een 'Tropical Night' plaats, opgeluisterd door een percussiegroep. Fuif kon niet Braziliaanser en Indischer.

— **Cursussen scoren normaal 't best...**

— **Jean Paul** : „Gastleraars brengen begrippen van Afrikaanse en Indische buik- en andere dansen bij. Ik geef percussieles met als surplus de Indische tabla's. Er worden didgeridoo-cursussen gegeven, inzake techniek van bedoeld Australisch blaasinstrument.”

Lieve en Jean-Paul geven Westerse cultuur haar rijkdom en haar armoede toe. Hun cultuurschip staat open voor zoveel mogelijk *internationale* hartslagen. Want met de tamtam, Esperanto avant la lettre, kunnen grenzen worden verzet!

— **Lieve** : „De meeste mensen zijn bang van andere culturen, alleen maar door het feit dat ze er nog nooit mee in contact gekomen zijn. Dat er zoveel haat en rijd in de wereld is, spruit alleen voort uit onwetendheid.”

— **Jean-Paul** : „Wij Westelingen zijn arm aan lichaams-expressie en muziek maken

vinden wij nog altijd minderwaardig. Toen ik vroeger gitaar speelde, was dat goed voor vijf minuten... want hierna moest ik van pa opnieuw mijn hersenen volpompen met wiskunde en natuurkunde.”

— **Onze rijkdom ligt dan meer in het mentale...**

— **Jean-Paul** : „Westerlingen tillen hoog aan materiële creaties. Daar tegenover hebben Afrikanen nogal een fortuin aan spontaneïteit: voor het meest futiele en onnozelle beginnen ze te zingen en te dansen. Wij geven onze gevoels geen kans, laat staan in schreien een rijkdom zien. Inzonder een man laat toch geen traan...”

Afrikaanse dans en percussie op 21 en 22 april

Een paar maanden geleden startten Lieve en Jean-Paul op hun cultuurschip een groep op, *Percufobia*, waarvan de helft jongens en de helft meisjes. Er komen een 12-tal tamtammers in voor en een viertal zangeressen-danseressen: mooie meiden die dansen en zingen! Het idee rijpt om een cd uit te brengen en later zelfs de Vlaamse podia af te schuimen.

Wanneer staan Imkes deuren wagenwijd open?

— **Jean-Paul** : „Zaterdag 21 en zondag 22 april brengen Eric Henderyckx en de blekzwarte percussiegroep Kolya een programma *Afrikaanse dans en percussie*. 's Zaterdags is er aan het optreden een fuif verbonden. Info en inschrijvingen: 014/50 22 70. Een mooiere kennismaking met Imke C kunnen we niet voorstellen!”